

Talepapir, åbent samråd, spørgsmål Q (afholdes 19. marts 2013).

"Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt han fastholder sin ^[Dato] ^[EP j.nr.] vurdering af, at energiaftalen fra marts 2012 vil koste en gennemsnitsfamilie 1.300 kr. i 2020 i betragtning af, at Dansk Fjernvarme estimerer en stigning på 3.000 kr. for fjernvarmeforbrugerne alene pga. forsyningssikkerhedsafgiften. Hertil kommer de manglende indtægter fra CO2-kvoterne (8-10 mia. kr.), den eksploderende PSO-afgift, som allerede i 2012 blev flere mia. kr. dyrere end forventet, og de ekstra 2 mia. kr. i provenutab pga. solcelleaftalen."

Lad mig kvittere for et spørgsmål der kommer godt omkring i de mange forskellige milliardbeløb, der florerer i debatten om energipolitikken – og jeg vil gøre mit bedste for at svare på alle delspørgsmålene.

De 1300 kr. per husstand

Lad os starte med belastningen af husholdningerne, der følger af finansieringen af energiaftalen:

De 1300 kr. er den årlige gennemsnitlige belastning af en husstand fra finansieringen af energiaftalen. Som det også fremgik af de eksempler, der blev fremlagt i forbindelse med forhandlingerne, vil der være familier der rammes hårdere end gennemsnittet, ligesom der vil være familier, der rammes mindre end gennemsnittet.

Det er i øvrigt værd at bemærke, at der ikke er indregnet de besparelser på energiregningen, der kan opnås gennem energiforbedringer i boligerne. De danskere, der høster de rentable energibesparelser der kan findes, kan på sigt slippe billigere i energiregning og ikke dyrere. Det gælder også fjernvarmeforbrugerne.

Solcelleaftalen

Finansieringen af solcelleaftalen indgik rigtigt nok ikke i de 1300 kr. Der var imidlertid enighed i forligskredsen om, at forsynings-sikkerhedsafgiften var en hensigtsmæssig måde at finansiere provenutabet knyttet til solcelleudbygningen. De ekstra 2 mia. kr. der refereres til i spørgsmålet, henviser til det samlede provenutab for hele perioden 2013 til 2020 der finansieres via forsynings-sikkerhedsafgiften.

Solcelleaftalen var i øvrigt nødvendig for at få tilpasset et støtteniveau, der ellers – som følge af en yderst positiv markedsudvikling for prisen på solcelleanlæg – var kommet ud af kontrol. Herunder skal bemærkes, at uden solcelleaftalen havde provenutabet knyttet til solcelleudbygningen været væsentligt større.

I solcelleaftalen blev der samtidig aftalt en række tiltag til reduktion af forbrugerbelastningen, bl.a. ændringer i kabelhandlingsplanen og en ændret profil for vindmølleudbygningen.

Disse tiltag modsvarer i 2013 til 2020 den finansiering, der hentes via forsyningssikkerhedsafgiften. Forbrugerbelastningen fra den finansiering, der hentes via forsyningssikkerhedsafgiften, neutraliseres dermed.

CO₂-kvoter

Det er rigtigt, at statens provenu fra kvoteauktionering vil blive reduceret mærkbart i forhold til det hidtil forventede, hvis kvoteprisen vedbliver med at være lav.

I den økonomiske fremskrivning og vurdering af de offentlige finansers holdbarhed, der ligger bag Vækstplan DK, har man ind-

regnet at kvote-provenuet bliver lavere end lagt til grund i den tidligere fremskrivning.

Her kan bemærkes, at et lavere kvote-provenu er en del af modstykket til, at el-markedsprisen og dermed elregningen for elforbrugerne bliver lavere ved lavere kvotepriser, jf. også svaret på spørgsmål P.

Min primære bekymring ved en lav kvotepris er, at det hæmmer omstillingen af det europæiske energisystem.

Derfor er det min forhåbning, at markedet igen vil rette sig. I den forbindelse støtter Regeringen forslaget om "backloading" af CO₂-kvoter. Vedtages backloading i EU, vil det være et klart signal om, at lave kvotepriser ikke accepteres på længere sigt. En højere kvotepris vil være et væsentligt bidrag til at understøtte den langsigtede grønne omstilling i EU.

Derudover vil højere kvotepriser umiddelbart stille danske virksomheder bedre i forhold til andre europæiske virksomheder. Således vil en påvirkningen af elmarkedsprisen fra højere kvotepriser umiddelbart komme til at gælde for alle europæiske virksomheder, men samtidig vil PSO-udgift og dermed PSO-betaling falde ved højere

elpris, hvilket til dels vil være et særligt dansk fænomen.

PSO

Det ligger i indretningen af PSO-systemet, at der kan være store udsving fra år til år.

Man skal i den forbindelse være opmærksom på at:

- de høje PSO-udgifter i 2012 ikke skyldes energiaftalens initiativer.
- De højere PSO-udgifter er resultatet af lavere elmarkedspriser, som i 2012 i høj grad er resultat af usædvanlig rigelig – og dermed billig – svensk og norsk vandkraft.
- Og ganske væsentligt så er nettoresultatet heraf lavere forbrugerpriser på el, ikke højere, jf. også mit svar på spørgsmål P.
- Usædvanligt lave CO₂-kvotepriser i EU bidrager alt andet lige til lavere elmarkedspriser. Dette var dog i meget høj grad også situationen i 2011, hvor PSO-udgifterne som bekendt var mærkbart lavere end i 2012. Det un-

derstreger med andre ord, at 2012 har været usædvanlig.

I forhold til PSO-udgifterne bemærkes endvidere, at energiaftalens udgifter til PSO-støtte kommer oven på et forløb, hvor anden PSO-støtte udløber, og hvor PSO-udgifterne af den grund vil være aftagende.

Vedr. energiaftalen

Den langsigtede omstilling af energisystemet og reduktion i udledningen af drivhusgasser har høj prioritet for regeringen.

Energiaftalen er et helt centralt og langsigtet element heri, der samtidig bidrager til vækst og beskæftigelse.

Regneforudsætninger fastlægges løbende efter bedste evne. At udviklingen i alle parametre ikke nødvendigvis svarer til regneforudsætningerne anvendt på et givet tidspunkt er som sådan ikke overraskende, tværtimod. Og selvom kvotepriserne i øjeblikket er lave, så mener jeg ikke, at der er grundlag for at stille spørgsmålstegn ved energiaftalen.

Erhvervslivet efterspørger stabilitet og klare, langsigtede rammer på energiområdet.

Det betyder, at energiaftalen og de langsigtede ambitioner ikke bør ændres hver gang, der måtte være udsving i parametre.

Erhvervslivets konkurrenceevne står imidlertid højt på regeringens dagsorden. Derfor har regeringen i Vækstplan DK foreslået en reduktion af elafgifter for erhvervslivet med ca. 1,5 mia.kr.

Dette sikrer alt andet lige, at erhvervslivet samlet set inkl. afgiftssænkning i Vækstplan DK vil være bedre stillet – også med en højere PSO – end lagt til grund ifm. energiaftalen.